

Премъдростта си съгради дом (Притч. 9:1)

Тази година тържествата за празниците Петдесетница и Свети Дух в нашата кармилска обител в София бяха малко по-различни от обикновено. Причината бе, че ги празнувахме на ново място – в новата си черква. Или по-точно казано, това не е „новата“, а „първата“ собствена черква на Кармила. Най-сетне той има своя черква! 77 години българският Кармил очакваше този момент! Библейско число, съдържащо Божията тайна, Неговия всемилостив промисъл! По този случай в понеделник след Петдесетница, когато Източнокатолическата църква празнува Света Троица и Свети Дух, в нашия нов храм епископ Христо Пройков заедно с отците Петко Вълков и Сръчко Римац отслужиха тържествена архиерейска литургия. Сестри евхаристинки, сестри на Майка Тереза от Калкута, много приятели и вярващи дойдоха да споделят с нас неизказаната ни радост. За пръв път новият храм се изпълни с благоуханието на тамян, с литургични песнопения и с Божието евхаристично присъствие. Каква благодат за всички нас! *Премъдростта си съгради дом, издяла седемте му стълба*, казва книга Притчи Соломонови (9:1). Така можем да си кажем и ние сега: *Ето, Божията Премъдрост си съгради дом, издяла*

седемте му стълба, закла жертвата, размеси виното..., отслужи литургията на Любовта Си при нас!

Да, както каза в проповедта си монс. Христо Прошков: „Свети Дух има вече Свой дом“, Свети Дух, Който е „вътрешността“ на Бога, Който е Неговата мъдрост и любов, си съгради дом между нас, но и вътре в нас! Защото това събитие се случи именно на празника, когато Свети Дух слиза в нас, за да си съгради дом в нашите души. Този, Който е Светостта на Бога, идва в нас, за да ни изпълни със Своята святост, за да ни освети. Този, Който е Любовта на Бога, слиза в нашите сърца, за да ги преобрази в Божията любов. Този, Който е създал в утробата на Мария най-великолепния храм Божи – Христовото човечество, слиза сега в нас, за да ни направи свят храм на Бога, синове в Сина, чеда на Отца и наследници на Царството. Даваме ли си сметка за това, което става на всяка Петдесетница, при всяко наше причестяване? Премъдростта си съгражда Своя дом в нас, издялва седемте стълба на Своите дарове, с които ни обогатява, за да може в нас да живее постоянно Пресвета Троица, така както живее на небето. Блажена Елисавета на Пресвета Троица, млада кармитка от Дижон, Франция, починала на 26 години, покосена от Адисоновата болест, дори казва за душата, че тя е „небе“, защото в нея живее Пресвета Троица. Да, душата е небе, тя е дом на Бога: „Нашият живот е в Небето! О, това Небе, този дом на Отца е в центъра на нашата душа! Когато сме в най-дълбокия център на душата си, ние сме в Бога! Не е ли лесно това, не е ли утешително?“ И това небе, този дом има един скъп Гост, Който идва в нас, за да живее с нас, за да живее в нас и за нас: това е Свети Дух, самата същност, самата вътрешност на Бога. Той е това Лице от Света Троица, Коего макар и да е най-малко познато за нас, ни е всъщност най-близко от трите Лица, защото идва като първо в нас, за да ни направи жилище за Отца и Сина. Той е Този, чието лице най-малко познаваме и Който въпреки това оформя нашето вътрешно свръхестествено лице. Свети Дух! Любовта на Отца! „Това е Любовта, тази безкрайна Любов, която ни обгръща и иска да ни направи още тук, на земята, съпричастници на цялото Си блаженство. Цялата Троица обитава в нас, цялата тази тайна, която един ден ще съзерцаваме в небето“, казваше още блажена Елисавета на Света Троица. И на друго място: „Ето че Свети Дух те избра за Свой храм. Ти вече не си принадлежиш и в това е твоето величие.“ Ние вече не си принадлежим!

Нашият нов храм е вече не само една сграда, включена в тази на манастирската обител, той е вече дом Божи! Той принадлежи на Бога, стана Негово жилище! По същия начин и ние, кръстените, не си принадлежим вече, ние сме „дом Божи“ и трябва да живеем така, сякаш в нас наистина има един олтар, на който непрекъснато се поднася на Отца в огъня на любовта на Свети Дух Светият Агнец, Възлюбеният Син. *Премъдростта си съгради дом, издяла седемте му стълба, закла жертвата, размеси виното...* В нас има едно

постоянно жертвоприношение, една постоянна литургия, защото ние сме „храм Божи“, а храмът Божи е място на жертвоприношение и на възхвала на Бога. Нека тогава да се предадем изцяло на Свети Дух, божествения гост на нашата душа, за да направи от нас истински храмове, чисти, достойни, изпълнени с Неговото присъствие, с възхвала на Бога, с една постоянна духовна евхаристия. Той може да го стори, Той иска да го стори, Той именно затова идва в душите ни, за да го осъществи! И тогава всеки от нас ще може да си каже: „Свети Дух има вече Свой дом... и този дом съм аз!“

Кармил „Свети Дух“

(източник: в-к *Истина-Veritas*, бр. 7 от 2012 г.)